

عنوان مقاله:

تحلیل عناصر و شگردهای انتقال درون مایه در سه مجموعه داستان از محمدرحیم اخوت

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فاطمه سلطان شاهی - دکتری زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه تهران

سمیه منافی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

روند رو به رشد داستان نویسی در دهه های اخیر و ظهور روز به روز نویسندگان متعدد با نگرش های گوناگون ادبیات داستانی را با شرایطی مواجه می کند که نیازمند معیار و محکی علمی و دقیق برای نقد آثار خلق شده باشد وجود نقدهای کاربردی درست و بجا در همه زمینه های داستانی این امکان را برای محدوده ادبیات داستانی فراهم میکند که دارای طبقه بندی مناسب و روشن از آثار داستانی شود و به خوانندگان نیز فرصت میدهد تا با آگاهی، کامل آثار مورد علاقه شان را انتخاب کنند و با نویسندگان متعدد و شیوه پردازش داستانها و نوع جهان بینی آنان آشنا شوند. همچنین به آن ها کمک میکند تا با شیوه و شگرد هر نویسنده برای تبیین مفاهیم مورد نظر خود با استفاده از عناصر داستانی به طور علمی و دقیق مواجه شوند در مرحله دیگر، نویسندگان نیز میتوانند با گذشتن از این سنگ محک نقاط ضعف و قوت آثار خود را بیابند و در بهبود داستانهایی که از این پس به دنیای ادبیات عرضه میکنند بکوشند. در این مقاله، به تحلیل عناصر و شگردهای انتقال درون مایه در سه مجموعه داستان از محمدرحیم اخوت پرداخته ایم. هدف ما در عین تبیین جنبه های مثبت، نویسندگی نقد و تحلیل مواردی است که نویسنده برای تعالی داستان نویسی باید بدان توجه بیشتری مبذول کند. دستاورد این مقاله نشان میدهد نحوه بیان و کاربرد، فضا، مکان، زمان شیوه روایت داستان و شخصیتها در تمام داستانها دقیق و موفق بوده است.

کلمات کلیدی:

راوی، درونمایه، روایت، محمدرحیم اخوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764058>

